

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní
JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **P. Š.**
zastoupený advokátem JUDr. Zbyňkem Dvořákem
se sídlem Jeronýmova 1894, 390 02 Tábor

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 6. 2. 2017,
č. j. 10189/2017/ODSH/8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

1. Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce podané

proti rozhodnutí Městského úřadu Přelouč (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 28. 11. 2016, č. j. MUPC 19644/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“), neboť se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 16 odst. 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami (zákon zrušen dne 31. května 2017 zákonem č. 21/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek) odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. Při silniční kontrole dne 18. 6. 2016 okolo 12:47 hod. na silnici č. III/34213, před obcí Chrtínky (poblíž domu čp. 35 – směr Choltice), bylo zasahujícími policisty zjištěno, že se žalobce, který se v rámci silniční kontroly jako řidič na výzvu policisty podrobil orientačnímu vyšetření (testu) na jiné návykové látky (tester Drugwipe 5) s pozitivním výsledkem na látku kokain a amfetamin (metamfetamin), odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn návykovou látkou, čímž porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byl žalobci podle § 125c odst. 5 písm. a) v souladu s § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu a s § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a uložena peněžitá pokuta ve výši 25.000 Kč a dále byla žalobci na základě § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu o přezkum zákonnosti žalovaného rozhodnutí podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

3. Žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí žalovaného a správního orgánu prvního stupně, a to z důvodu zásadních procesních pochybení, kterými bylo zasaženo do procesních práv žalobce, a to v takové míře, že tato pochybení mohla mít a nepochybně měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalobce má za to, že obě shora uvedená rozhodnutí trpí vadami nepřezkoumatelnosti, jsou zatížena vadou opomenutého důkazu a vykazují zásadní vady v hodnocení důkazů. Uvedené dovozují žalobce z provedeného hodnocení výpovědí svědků správními orgány, kdy podle jeho názoru tyto výpovědi jsou vzájemně rozporné a neshodují se v podstatných částech. Žalobce namítá, že správní orgán ignoruje vedené rozpory a považuje výpovědi policistů z hlediska jejich obsahu za pravdivé a věrohodné, kdy podle žalobce odkazuje na překonaný judikát Nejvyššího správního soudu, kterým se snaží podsunout tezi, že výpověď policisty je významnější, než výpověď svědka-civilisty.
4. Dále žalobce namítal, že mu nebyla dána řádná výzva v souladu se zákonem k tomu, aby se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu a dále, že nebyl řádně poučen o následcích neuposlechnutí výzvy. Správní orgán se přitom nevypořádal s výpověďmi žalobce a svědkyně L. Š., kteří vypověděli, že výzva k podrobení lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu nezněla tak, jak ji uvedl zasahující policista, nýbrž se jednalo pouze o dotaz.

5. Dále žalobce sporoval, že by podepsal poučení o následcích neuposlechnutí výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky. Žalobce má za to, že k uvedenému měl být v průběhu správního řízení proveden písmoznalecký posudek. Žalobce nadto tvrdil, že toto poučení se vztahuje pouze na dechovou zkoušku a nikoliv na zkoušku na přítomnost jiných omamných látek, což dovozuje z věty uvedené závěrem tohoto poučení: *„Byl(a) jsem seznámen(a) s celým obsahem tohoto poučení a prohlašuji, že jsem ve stanoveném časovém období před dechovou zkouškou, nekouřil(a), nic nejedl(a) nebo nepil(a).“*
6. S ohledem na uvedené má žalobce za to, že správní orgán z nesprávného provedení dokazování vyvodil nesprávné skutkové závěry, které jsou v hrubém rozporu s obsahem spisové dokumentace a uvedená rozhodnutí správních orgánů tak spočívají na nesprávném právním posouzení věci. Žalobce proto navrhl zrušení žalovaného rozhodnutí včetně předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

7. Žalovaný má za to, že se žalobní námitky víceméně shodují s námitkami, které uplatnil žalobce v průběhu správního řízení, přičemž žalovaný se těmito námitkami dostatečně zabýval v žalovaném rozhodnutí. Žalovaný při vydání žalovaného rozhodnutí vycházel zejména ze svědeckých výpovědí zasahujících policistů, z výpovědi obviněného a svědkyně L. Š. a z listinných podkladů obsažených ve správním spise. Ohledně věrohodnosti výpovědi policistů odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 4 As 19/2007 ze dne 27. 9. 2007 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). Zdůraznil přitom, že vlastní podoba dané výzvy není zákonem upravena, je zásadní, aby z dané výzvy bylo patrné, k čemu je obviněný vyzýván, což v daném případě bylo splněno. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce byl o následcích nevyhovění výzvě poučen. Dále žalovaný zdůraznil, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění, je tak povinen znát zákon o silničním provozu, včetně povinnosti podrobit se na výzvu po dechové zkoušce i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť má za to, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

Posouzení věci krajským soudem:

8. Krajský soud po zjištění, že žaloba byla proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného podána oprávněnou osobou (§ 65 s.ř.s.), v zákonem stanovené lhůtě (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) a po zjištění, že žaloba je přípustná (§ 68 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d/ a § 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkoumávání rozhodnutí přitom krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), přičemž o žalobě rozhodl po veřejném projednání věci. Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné okolnosti.
9. Podle oznámení přestupku ze dne 18.06.2016 sepsaného Policií ČR byl žalobce podezřelý z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, když dne 18.6.2016 v 12:47 h. na sil. III/34213, před obcí Chrtníky, u domu č.p. 53, ve směru do obce Chrtníky, řídil motorové vozidlo, tov. zn. Mazda, reg. zn. XXX XXXX a po řádném poučení a výzvě se odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem žilní krve

ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Tím porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Orientační test DrugWipe měl pozitivní výsledek na amfetamin a kokain.

10. Podle úředního záznamu o podezření z přestupku ze dne 18.6.2016 sepsaného Policií ČR na místě samém byl jako řidič vozidla, tov. zn. Mazda, reg. zn. XXX XXXX, černé barvy ztotožněn dle občanského průkazu právě žalobce. Vedle řidiče se ve vozidle nacházela spolujezdkyně. Dechová zkouška u řidiče byla negativní. Na místě kontroly bylo sepsáno oznámení přestupku, se kterým byl řidič seznámen a po vyjádření, že obvinění z vědomého užití návykových látek odmítá, jej podepsal. V tomto žalobcem podepsaném oznámení je výslovně uvedeno, že řidič byl vyzván k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, to však odmítl. Oproti podepsanému potvrzení mu byl zadržen řidičský průkaz a další jízda mu byla zakázána. Na místě kontroly byla dále pořízena fotodokumentace. Ve správním spise je rovněž založen Drugwipe – pozitivní test žalobce, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 19.6.2016 a poučení podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b), c), d) a § 5 zákona o silničním provozu, § 16 odst. 1 až 5 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, § 37 odst. 1 písm. b), c), d), odst. 3 a 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR (dále jen „poučení“), které je podepsáno žalobcem. Na všech listinách předložených Policií ČR se nachází totožný podpis řidiče.
11. Žalobci bylo dne 25.7.2016 doručeno sdělení o zahájení řízení ve věci přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 30.8.2016. Vymezení skutku, který je žalobci kladen za vinu, je zde uvedeno včetně právní kvalifikace shodně jako v následném výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dále toto sdělení obvinění a předvolání k ústnímu jednání obsahuje obsáhlé poučení o procesních právech obviněného. Žalobce byl v průběhu správního řízení zastoupen advokátem JUDr. Filipem Rejlkem. Žalobce v písemném sdělení ze dne 29.8.2016 brojil proti obvinění ze spáchání přestupku, navrhl provedení výslechu svědků, zasahujících policistů a své manželky a dále znalecký posudek z oboru písmoznalectví, který se měl zaměřit na zkoumání pravosti podpisů na dotčených listinách. Dne 30.8.2016 se v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce, kteří se písemně omluvili z ústního jednání a souhlasili s tím, aby se jednalo v jejich nepřítomnosti, konalo ústní jednání ve věc, při němž byly provedeny shromážděné listinné důkazy. Správní orgán prvního stupně k návrhům žalobce uvedl, že bude akceptován návrh v podobě výslechu svědků, s tím, že znalecké zkoumání prozatím není důvodné.
12. Následně byl k ústnímu jednání na den 19.10.2016 předvolán žalobce a jako svědci zasahující byli předvoláni zasahující policisté a manželka žalobce. Žalobce a jeho manželka se z ústního jednání omluvili.
13. Svědek R. Č., zasahující policista, uvedl, že po ukončení kontroly jiného řidiče mu jeho kolega ukazoval tester, kdy řidiči vyšel pozitivní výsledek testu na jiné návykové látky. Dále uvedl, že jeho kolega řidiče poučil o dalším postupu a vyzval ho k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, což však řidič odmítl. K formě a obsahu výzvy svědek uvedl, že byla dost hlasitá a srozumitelná. Rovněž uvedl, že s řidičem probral i tiskopis „poučení“ a přečetl mu ta ustanovení, která se ho týkala. Veškeré

tiskopisy podepsal řidič, nikdo jiný je dle svědka podepsat nemohl. Na místě kontroly asistovala manželka žalobce. K dotazu zmocněnce žalobce svědek uvedl, že byl přítomen výzvy řidiče k vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu a nebyl přítomen výzvy k provedení orientačního testu.

14. Svědek M. M., zasahující policista, uvedl, že zastavil vozidlo tov. zn. Mazda, vyzval řidiče k předložení dokladů a poté provedl u řidiče dechovou zkoušku na alkohol a na jiné návykové látky. Dechová zkouška byla negativní. Následně vyzval řidiče k orientačnímu vyšetření na jiné návykové látky a poučil jej v případě zjištění pozitivního výsledku o dalším postupu. Uvedl, že k manipulaci s testerem nedošlo, výsledek byl pozitivní u látek – opiáty, AM/MF. Na základě pozitivního testu vyzval řidiče k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem žilní krve. To řidič odmítl s tím, že na odběr nepojede, že nic nepožil. Uvedl, že výzva byla dostatečně hlasitá, řidič ji nemohl přeslechnout. Poté s kolegou vyplňovali tiskopisy, které řidič vlastnoručně podepsal. Rovněž uvedl, že tiskopis „poučení“ měl v ruce a dal jej řidiči k přečtení s tím, že mu dovysvětlil, co ho bude čekat za sankce a následně jej řidič rovněž vlastnoručně podepsal.
15. Žalobce a jeho manželka (svědkyně) byli opětovně předvoláni k ústnímu jednání na den 23.11.2016. Žalobce při ústním jednání uvedl, že byl jako řidič zastaven policisty, cestovala s ním jeho manželka. Na výzvu policisty předložil požadované doklady a podrobil se dechové zkoušce, která byla negativní. Následně se na výzvu policisty podrobil testu na drogy, který byl pozitivní. Na dotaz policisty, zda je ochoten s ním jet na odběr krve, řekl, že ne, že si není vědom toho, že by krom alkoholu nějaké jiné drogy požil. Poté přišel kolega policisty, který mu řekl, že na základě pozitivního testu nemůže dále pokračovat v jízdě jako řidič a začal sepisovat protokol o odebrání řidičského průkazu. Dále žalobce uvedl, že podepsal protokol o odebrání řidičského průkazu, protokol o přestupku, tam napsal, že odmítá obvinění, že užil omamné látky. Ohledně poučení uvedl, že ho vidí poprvé, že na místě kontroly mu nebylo předloženo a že jej nepodepsal. Domů řídila vozidlo manželka. Na dotaz zmocněnce, zda byl poučen o následcích odmítnutí o provedení krevní zkoušky, uvedl, že poučen nebyl.
16. Svědkyně L. Š. (manželka žalobce) vypověděla, že cestou domů byli s manželem zastaveni policisty. Manžel byl vyzván k předložení dokladů a policista se jej zeptal, zda je ochoten se podrobit testu na alkohol. Test byl negativní. Dále se policista zeptal, zda je její manžel ochoten podrobit se testu i na jiné návykové látky. Ten vystoupil a poté se vrátil zpět do auta čekat, jak test dopadne. Na kývnutí policisty vystoupili a šli k policistovi, který řekl, že test je pozitivní. Uvedla, že manžela zpráva zaskočila a sama byla překvapená. Potom se policista zeptal, zda je ochoten řidič jet na odběr krve kvůli pozitivnímu testu. To její manžel odmítl, neví přesně proč. Na mávnutí policisty přišel jeho kolega. Oznámili manželovi, že mu bude odebrán řidičský průkaz. Bylo sepisováno oznámení o přestupku. Její manžel do oznámení psal své vyjádření, že si není vědom, že by požil návykové látky. Pak policisté oznámili, že bude následovat správní řízení. Svědkyně dále uvedla, že manžel na místě kontroly nepodepisoval a ani nečetl žádný další formulář, krom shora uvedených. Ze strany policistů neproběhlo žádné poučení manžela např. o tom, jaké jsou následky odmítnutí atd. To jim bylo policisty sděleno, až na jejich žádost úplně na konci kontroly.
17. Následně bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jak je uvedeno shora, podle kterého se žalobce dopustil uvedeného přestupku. V odůvodnění tohoto rozhodnutí

správní orgán prvního stupně citoval svědecké výpovědi svědků, popsal postup hodnocení důkazů, včetně zhodnocení svědeckých výpovědí. Ohledně rozdílů ve výpovědích správní orgán prvního stupně uvedl, že se jedná o drobné nesrovnalosti. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že skutkový stav věci byl prokázán, žalobce byl vyzván k odbornému lékařskému vyšetření včetně odběru krve a z výpovědí svědků nelze dovodit, že by žalobce nebyl poučen o následcích odmítnutí této výzvy. Ve vztahu k uložení sankce správní orgán prvního stupně uvedl, že žalobce zmařil řádné objasnění věci, když se na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Přihlédl k jeho osobě, kdy má v evidenci přestupků 4 záznamy, poslední je z roku 2014. Peněžitá pokuta byla s ohledem na uvedené uložena při samé dolní hranici zákonem stanovené sazby, zákaz činnosti byl rovněž uložen při samé spodní hranici s tím, že správní orgán prvního stupně zdůraznil výchovnou funkci této sankce.

18. Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvoláním, když tvrdil, že pro velké množství vad není rozhodnutí správního orgánu prvního stupně přezkoumatelné, zejména uvedl rozsáhlost odůvodnění rozhodnutí, rozpor mezi výpověďmi, který správní orgán prvního stupně ignoroval. Žalobce rovněž uvedl, že výzva k podrobení se lékařskému vyšetření nebyla v souladu se zákonem a poučení nebylo žalobcem podepsáno a týkalo se pouze dechové zkoušky. Žalovaný jako odvolací správní orgán přezkoumal naříkané rozhodnutí a jak již uvedeno, podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Žalovaný uzavřel, že ze správního spisu vyplynulo, že žalobce byl vyzván k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, byl řádně poučen o následcích neuposlechnutí této výzvy. Žalovaný v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zdůraznil, že došlo k naplnění skutkové podstaty daného přestupku, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci č. j. 2 As 1/2011-62 ze dne 22.2.2011, v němž byly zdůrazněny podmínky k naplnění této skutkové podstaty. Žalovaný rovněž zdůraznil, že přesné znění výpovědi svědků nebo obviněného v odůvodnění rozhodnutí nelze považovat za vadu, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně považuje za zákonné a splňující veškeré formální a obsahové náležitosti.
19. Při jednání soudu konaném dne 20.12.2017 zástupce žalobce k dotazu soudu, zda činí nějaké důkazní návrhy, uvedl, že toliko vytýká postup žalovaného, který v průběhu správního řízení opomenul důkazní návrh žalobce, a to právě znalecký posudek z oboru písmoznalectví. Dále zdůraznil, že žalobce není osobou, která by se opakovaně dopouštěla přestupků.
20. Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“).
21. Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí zcela ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho rozhodnutí. Smyslem soudního přezkumu přitom není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody s názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, jak již setrvale judikuje NSS (viz např. rozsudek NSS ze dne 27.7.2007, č. j. 8 Afs 75/2005-

130). Na nezbytný rozsah zjišťování skutkového stavu správním orgánem je přitom třeba aplikovat v tomto ohledu klíčové ustanovení § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývají ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (zásady zákonitosti).

22. Ke stěžení námitce žalobce, že byl opomenut navržený důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, soud uvádí, že již porovnáním podpisů žalobce na plné moci udělené zástupci, podpisů na listinách při silniční kontrole (potvrzení o zadržení řidičského průkazu a oznámení přestupku) a na doručenkách založených ve správním spise nelze mít důvodně za to, že by se nejednalo o podpis téže osoby. Krajský soud se tak ztotožňuje se správním orgánem prvního stupně, že znalecký posudek z oboru písmoznalectví by zejména s ohledem na svědecké výpovědi zasahujících policistů byl nadbytečný. Navíc žalobci nic nebránilo tomu, aby si sám tento posudek nechal zpracovat a předložil jej soudu. Správní orgán prvního stupně dostatečně uvedl, proč shledává tento důkaz nadbytečným, tudíž se nejedná o opomenutý důkaz, neboť s jeho neprovedením se správní orgán dostatečně vypořádal. (viz např. rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 61/94 ze dne 16.2.1995).
23. Námitce existence rozporů v hodnocení důkazů výpovědi svědků žalovaným nelze žalobci přisvědčit, podstatné je, že oba policisté jednoznačně potvrdili to, že řádná výzva byla učiněna a že žalobce svým podpisem podepsal veškeré listiny včetně poučení. Ostatně manželka žalobce sama připustila, že na konci silniční kontroly, byl žalobce o následcích neuposlechnutí výzvy poučen, tedy, i pokud by bylo tvrzení žalobce pravdivým, k čemuž však krajský soud na základě obsahu správního spisu nedospěl, měl by žalobce možnost neuposlechnutí výzvy napravit. Nadto žalobce sám uvedl, že se vyjádřil k přestupku, přičemž na daném tiskopise, které obsahuje jeho vyjádření, je uvedeno, že mu bylo dáno poučení a že na výzvu odmítl lékařské vyšetření. Tedy na základě uvedeného je zřejmé, že žalobce byl vyzván a poučen o lékařském vyšetření a případných následcích jeho odepření. Dále žalobce namítal, že žalovaným citovaný judikát ohledně hodnocení výpovědí policistů je již překonán a uvedl, že se žalovaný snaží podsunout tezi, že výpověď policisty je procesně významnější, než výpověď svědka - civilisty. V dané věci přitom žalobce neuplatnil žádné konkrétní námitky, pro které by byl dán důvod pochybovat o nestrannosti či věrohodnosti zasahujících policistů. K dané problematice soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2016, č. j. 3 As 221/2014 – 46: „*Touto problematikou se již Nejvyšší správní soud opakovaně ve svých rozsudcích zabýval, a to v souvislosti s věrohodností svědeckých výpovědí podaných policisty při výkonu jejich pravomoci. K posouzení a hodnocení výpovědí strážníků obecní policie nebo policistů konstantní judikatura (např. rozsudek ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 - 63 s odkazem na rozsudek ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 – 114) uvádí, že „osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil“ (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008 – 42). Citovaná judikatura vychází z úvahy, že u svědka,*

který nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude spíše pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. K obdobnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 10. 7. 2014, č. j. 4 As 46/2014 – 23. Nejvyšší správní soud sice již v některých projednávaných případech zpochybnil výpověď policistů (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 - 63), učinil tak však vždy s ohledem na konkrétní a specifické okolnosti dané věci (v citované věci pro šikanózní jednání vůči dotčenému řidiči, spočívající v ničím neodůvodněné a nanejvýš rozsáhlé kontrole řidiče poté, co odmítl vyřídit přestupek v blokovém řízení).“. Z listinných podkladů a výpovědí založených ve správním spise nic nekorektnímu jednání policistů nenasvědčuje. Stěžovatel ani v oznámení o přestupku ani při výslechu policistů ve správním řízení nic takového nenamítal, ač pro vznesení takových námitek měl prokazatelně prostor (v oznámení o přestupku pouze zpochybňoval vědomé požití návykových látek).

24. Výzva, která má být učiněna policistou za účelem podrobení se lékařskému vyšetření podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu není zákonem nijak blíže upravena. Žalobce samotný ani nepopírá, že byl vyzván, resp. dotázán k odběru krve, namítá, že výzva nebyla učiněna v souladu se zákonem. V dané věci přitom nelze souhlasit s žalobcem, že výzva nebyla dostatečná, samotná svědkyně Š. uvedla, že se zasahující policista manžela zeptal, zda je ochoten jet na odběr krve kvůli pozitivnímu testu a sám žalobce tuto výzvu formuloval tak, že mu policista řekl, jestli je ochoten jet s ním na odběr krve. Výzvě policisty, zda je ochoten se podrobit dechové zkoušce na alkohol a následně testu na drogy se žalobce podrobil. Jak z výpovědi žalobce tak zejména svědků policistů jednoznačně vyplývá, že výzva k lékařskému vyšetření zněla jasně a zřetelně.
25. Podle ustanovení § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky je policista povinen před provedením úkonu poučit osobu dotčenou úkonem o právních důvodech provedení úkonu, a jde-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejích právech a povinnostech. Pokud poučení brání povaha a okolnosti úkonu, poučí nebo zajistí toto poučení ihned, jakmile to okolnosti dovolí. I kdyby v daném případě žalobce byl poučen o následcích odmítnutí výzvy podrobit se lékařskému vyšetření po provedeném úkonu, žalobci nebránilo se tomuto vyšetření i tak podrobit, jak již uvedeno shora.
26. Krajský soud shrnuje, že i kdyby shledal žalobní námitku o nepodepsání poučení žalobcem za důvodnou, což neshledal, samotná svědkyně L. Š. před správním orgánem prvního stupně vypověděla, že poučení žalobce o tom, jaké jsou následky odmítnutí výzvy, jim bylo policisty sděleno až na jejich žádost úplně na konci kontroly. Rovněž manželka žalobce tak potvrdila, že byl žalobce o následcích neuposlechnutí výzvy poučen. Soud učinil závěr, že žalobce poučen byl a nic mu tak nebránilo se lékařskému vyšetření podrobit.
27. Pokud jde o odůvodnění výše uložených sankcí, pak ve vztahu k uložené peněžitě pokutě má krajský soud za to, že ta byla dostatečně zdůvodněna. S ohledem na to, že se žalobce má čtyři záznamy o přestupku, které se nevztahují k projednávané věci a poslední je z roku 2014, se uložení pokuty při samé dolní hranici zákonného rozpětí jeví jako přiměřené /§ 125c odst. 5 písm. a) 25 000 Kč - 50 000 Kč/. Pokud jde o zákaz řízení všech motorových vozidel, zde byla uložena sankce na samé spodní hranici (12 měsíců až 2 roky) a rovněž byl zdůrazněn výchovný účel. Správní orgán postupoval zcela v souladu s ustanovení § 12 odst.

1 zákona o přestupcích, podle kterého se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne rovněž k osobě pachatele.

28. Zásadním a pro posouzení zákonnosti žalovaného rozhodnutí rozhodným hlediskem byla skutečnost, že žalobce byl poučen a mohl se tak podrobit lékařskému vyšetření, neboť z výpovědi svědků vyplývá, že poučen byl. Rozpory v časovém sledu událostí podle výpovědi žalobce a svědků jsou s ohledem na odstup času výpovědi a události běžné. Podstatné je, že svědci shodně tvrdili, že výzva k podrobení se vyšetření podána byla. Stejně jako policisté tak i samotná svědkyně uvedla, že žalobce o následcích nepodrobení se lékařskému vyšetření poučen byl. Liší se pouze v tom, jakou formou a kdy byl žalobce poučen. V dané věci je přitom třeba přiznat při hodnocení důkazů ohledně výzvy a poučení vyšší důkazní hodnotu shodné výpovědi zasahujících policistů, neboť, jak již uvedeno, nebyly shledány žádné konkrétní okolnosti, pro které by bylo možno pochybovat o jejich nestrannosti a věrohodnosti. V projednávané věci tak byla dostatečně prokázána vina žalobce, která zcela postačuje k vydání rozhodnutí, že se obviněný (žalobce) dopustil přestupku spočívajícího v nepodrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Podle závěru obsaženého v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014, čj. 5As 126/2011-68 (publikovaný pod č.3014/2014Sb. NSS) „v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku“. V nyní posuzované věci správní orgány dostaly tomuto požadavku. Podklady, které byly použity ke zjištění skutkového stavu a prokázání viny žalobce, plně postačovaly k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil zmíněného přestupku, když žalobcem uplatněné námitky nemohly vyvrátit závěry správních orgánů o existenci viny žalobce. Z průběhu správního řízení je zřejmé, že podkladem pro rozhodnutí byl úřední záznam o podezření z přestupku, fotodokumentace, pozitivní test na jiné návykové látky, oznámení přestupku, poučení a výslechy žalobce a svědků. Tyto důkazní prostředky jsou zcela dostatečné k objasnění skutkového stavu věci.

Závěr a náklady řízení:

29. Krajský soud ze všech shora uvedených důvodů uzavřel, že správní orgán prvního stupně a rovněž tak žalovaný postupovaly v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když o zjištěném skutkovém stavu nejsou dány důvodné pochybnosti. Žalobou napadené rozhodnutí shledal soud ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně řádně odůvodněným.
30. Vzhledem k tomu, že je žaloba nedůvodná, musel ji krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 20. prosince 2017

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: